

НАПРЕДАК КАО ОБАВЕЗАН ПРАВАЦ

Ускоро се завршава први четворогодишњи циклус организованог и добро осмишљеног дугорочног пројекта развоја спорта и физичке обуке намењеног припадницима Војске Србије и Министарства одбране. Резултати су видљиви у сваком погледу. Добили смо брже, јаче и способније војнике, а у такмичарском смислу, од европске периферије стигли смо у светску златну средину. Сем освојених медаља, пехара и рекорда, формиран је спортски вод, учвршћен је међународни углед, а следи оснивање војног спортског друштва, повратак Спортског првенства ВС, организација значајних сусрета. Већ наредне године, сем осталог, бићемо домаћини Европског војног првенства у маратону, Пријатељских спортских сусрета припадника армија земаља бивших југословенских република, Европског конгреса CISM...

Како иоле прати војни спорт лако ће се сложити како време пролази брзином спринтерске трке. Међутим, све што се дешавало збило се у напорној маратонској бици где је најтежа атлетска дисциплина не само примерена метафора већ слика суштине огромног напора, исцрпљујуће борбе с недаћама и несумњивог резултата, најпосле. Да, маратон је право поређење. Око-сницу су чиниле старешине, много људи из трупе који су најдиректније утицали на унапређење спорта и физичке обуке у својим јединицама, гарнизонима. Можемо мирне савести рећи да је тај покрет имао директан утицај и на напредак у кросу, оријентирингу, вишебоју...

Бакља нашег војног маратона преношена је од Цера до Атине, од Београда до Москве... Задивљујући резултати постали су предмет разговора и анализа у ширим спортским круговима, далеко изван војног оквира па су савези и организације, угледне фирме и институције стале уз маратонце, што је и наговестило решење и крај мука. Наравно и трајни опроштај од система штапа и канапа.

■ ЧЕТВОРОГОДИШЊИ ЦИКЛУС

Сада је сасвим друго време. Отклоњене су многе дилеме, тачке саплитања и недоумице. Додуше, не и све препреке, али о њима ћемо касније. На крају смо четворогодишњег циклуса дугорочног пројекта развоја спорта и физичке обуке. Реч је узела струка, наука и организација. Начињени су програми развоја, али подвучен је и крајњи циљ. Врло обавезујући. Ништа осим тога не долази у обзир. Напредком војног спорта сроченог у крилатици знати, хтети, моћи, трећа димензија (моћ) изграђује физичку обуку. На тај начин је некада занемарена област постала моћан чинилац система одбране.

Шта то даље значи, питамо пуковника Бранка Бошковића, заменика шефа делегације Војске Србије у CISM, нашег прослављеног маратонца, носиоца првог звања спортисте године у војсци?

– Завршетак прве фазе развоја подразумева и организациона решења по дубини система и прецизнију поделу надлежности у Војсци Србије, односно Министарству одбране. Наравно, у складу с принципима реформе система одбране, уопште. Пребродили смо најтежи период, а то значи да смо се приближили решењима каква имају савремене армије у свету. У првој фази развијали смо приоритетно базичне војне спортове: стрељаштво, оријентиринг, пентатлон, падобранство, а потом борилачке и индивидуалне спортове... Успостављен је препознатљив систем рада у чијој је основи идеја да војни спорт може да убрза развој српског спорта уопште. Нисмо желели да заостајемо ни корак и успели смо у тој намери. Системом селекције, из широке базе, развијали смо базични и такмичарски спорт.

Успели смо да учврстимо углед у Међународном савету за војне спортове (CISM), што је надградња поверењу које стичемо од чланства 2003. године. Имамо делегацију у CISM, коју смо успели да проширимо члановима Министарства за спорт и омладину Владе Србије, Министарства спољних послова и Олимпијског комитета Србије. Шеф делегације наше земље при овој значајној међународној мултидисциплинарној војној организацији је генерал-мајор мр Видосав Ковачевић, начелник Војне академије. Формирали смо и канцеларију за везу са CISM.

Себе видимо као интегрални део српског спорта, односно спорт посебних група. Биће далеко лакше да, као део националног спорта, боље сарађујемо са свим спортским цивилним структурама, од министарства до савеза.

Шта нам још недостаје?

– Пре свега нормативна регулатива. На њој треба још да радимо. То је једна од препрека у планирању даљег развоја. Због тога морамо сачекати усвајање закона о одбрани и Војсци. Тада ћемо у виду подзаконских аката тачно регулисати и област војног спорта – објашњава пуковник Бошковић.

■ ЗЛАТНА СРЕДИНА

Захваљујући огромним напорима и систематском раду, од европске провинције стигли смо у златну средину светског војног спорта. Слика наведеног је недавни наступ наших такмичара на Светским војним играма у Индији. Писали смо и причали о томе, а места за анализу има увек. По снази конкуренције радило се о правим олимпијским играма. Један од доказа су оборена три светска рекорда. Наступали су планетарни шампиони, прваци континента, имена од којих застаје дах. Без обзира на све, припадници Војске Србије лавовски су се борили и пласирали се у златну средину.

– Постојале су две концепције екипа. Оне које су дошле по пехаре, медаље и места на победничком постолу, и оне друге. Те друге нису приказивале професионалце и славом овечане спортисте као припаднике својих армија, већ су из своје широке базе, као слике стварног домета спорта и физичке обуке, бирале најбоље у свој састав. Ми смо далеко ближе том схватању. Американци су, на пример, при дну лествице освајача медаља. Зашто? Зато што су хтели да виде колико њихове старешине и војници стварно могу када изађу на црту професионалним спортистима. Ми смо такође желели да видимо где нам је објективно место и са те стране смо веома задовољни. Сви су оправдали очекивања, борили су се здушно и нема им се шта приговорити. Стечено је драгоцену искуство и то је у овом часу најважније. И још нешто, били смо

права мултидисциплинарна мисија која је у свом саставу имала све, од вођа и тренера, преко лекара и физиотерапеута, сниматеља и новинара до спремних такмичара. Нисмо зависили ни од кога. На таквом приступу су нам одали посебно признање челници CISM – председник, италијански генерал Ђани Гола и генерални секретар, холандски пуковник Мишел Ван Мерс – објашњава пуковник Зоран Шћекић, начелник реферата за физичку обуку у Управи за доктрину и обуку Генералштаба ВС. Иначе, пуковник Шћекић је од првог дана чланства наше земље у CISM, члан националне делегације.

Ми смо први пут наступили са 30 такмичара у конкуренцији представника армија 102 земље. Није случајно што се манифестација одвија у преолимпијском циклусу јер су многи такмичари оверавали норме за Пекинг.

Слоган сусрета „Пријатељством кроз спорт“ није само пука фраза. Домаћин Индија успела је да доведе такмичаре из Пакистана, обе Кореје, свих шест република бивше СФРЈ...

—■ НОВА ПИРАМИДА

Иако се 2011. година чини далеко, већ се размишља о њој, односно наступу на играма у Бразилу. Биће то друга прича, многе ће ствари доћи на своје место, а за пласман не треба бринути. Може само да буде бољи.

Дотле има много посла. Шта даље?

– Успоставићемо пирамидалну организацију развоја. У бази ће се налазити физичка обу-

ка студентски, школски и рекреативни спорт а одвијаће се у Војној академији, Војној гимназији, јединицама и установама Министарства одбране и Војске Србије. Чиниће их старешине, војници по уговору и на редовном одслужењу војног рока, чак и ветерани. Из те основе, идући ка врху, градиће ће се такмичарски спорт. Преко система надметања и селекције. Имамо чврсту намеру да оснујемо војно спортско друштво. Наравно, када буде донета законско регулатива о којој је било речи. У том колективу ће се окупљати и тренирати све најбоље што имамо: врхунски тренери, спортски педагози, такмичари... Очекујемо да ће чланови бити и наши асови, стрелци, пливачи, атлетичари... Покушаћемо да обезбедимо услове за рад какве немају многи клубови. То није редак случај у свету. Наравно, биће простора и за стварање екипа, њихово учешће у домаћим шампионатима, међународним такмичењима – каже пуковник Бошковић.

Доказ колики је напредак постигнут пружа и летимичан поглед на такмичарски календар за идућу годину.

– Вратићемо спортско првенство Војске Србије на велику сцену. Одржаће се у јуну 2008, а град домаћин биће Ниш. Наравно, претходиће такмичења на нижим нивоима, која ће послужити не само за констатацију пласмана екипа и појединаца већ и као селекција за велико финале. Осим тога, бићемо домаћини Европском војном првенству у маратону које ће се одржати у априлу. Истог месеца угостићемо учеснике „Сусрета пријатељства“ армија држава бивших југословенских република. Још један значајан догађај чека нас истог месеца, јер ће се у Београду одржати Европски конгрес CISM. Дакле, полагаћемо тешке испите, али чврсто верујем да ћемо их положити с највишим оценама – закључује пуковник Шћекић.

Ако би се вратили на симболичну слику наших спортиста који су водили дугу и тешку борбу, онда би јасно видели да планирају нова такмичења и нове победе. ■

Бранко КОПУНОВИЋ

СПОРТСКИ ВОД

Почетком године на Војној академији формиран је спортски вод. Његов марљиви командир је капетан прве класе Винко Жнирдашич који с пуно пажње брине о својим војницима. А њих је, ето, трећа генерација. Реч је о врхунским спортистима, репрезентативцима којима је омогућено да тренирају и припремају се за наступе у земљи и свету. Таква пракса дала је одличне резултате. Уместо да се довијају како да „ескивирају“ униформу и унедоглед одлажу дуг према отаџбини, сада се брже одлучују да учине оно што им част и закон налажу. Наравно, најпре завршавају базну тактичку обуку и гађање а онда живе свој спортски и војнички живот. До сада су припадници вода били репрезентативци у атлетици, џудоу и оријентирингу. Када од 2010. године будемо имали само професионалне војнике, вод ће и даље постојати. У њему ће се и даље налазити врхунски спортисти, наравно и припаднице нежнијег пола, па ће мала елитна јединица бити још успешнија и лепша.